

БРАТЯ ГРИМ
ЗА МИШЛЕТО, ПТИЧЕТО И
ПЪРЖЕНАТА НАДЕНИЧКА

Превод от немски: Ели Буздрева, 1998

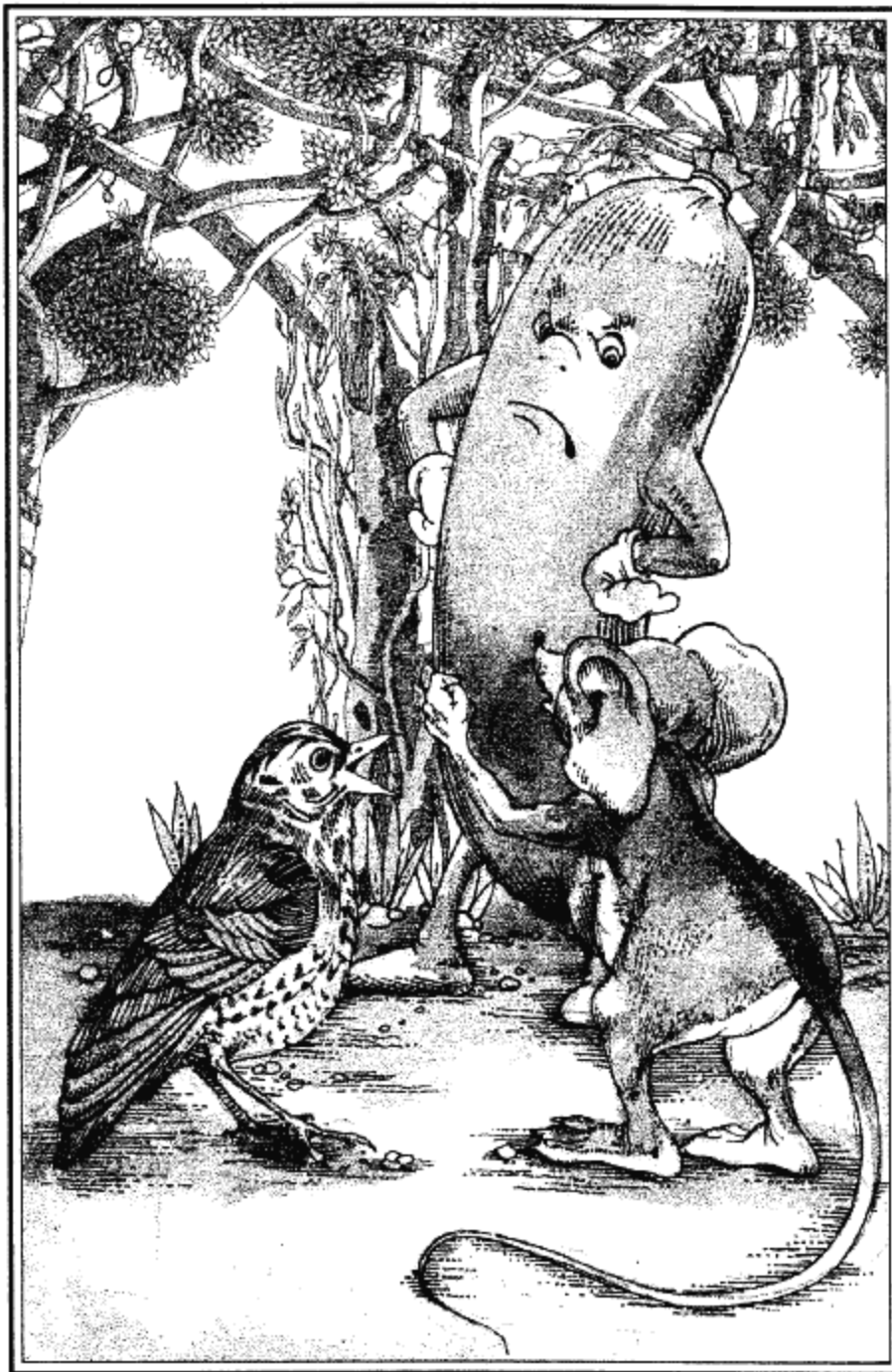
chitanka.info

Имало едно време едно мишле, едно птиче и една наденичка, които се събрали да живеят заедно. Карали я дълго време в мир и сговор като задружно семейство и от ден на ден все повече се замогвали. Работата на птичето била да лети всеки ден до гората и да донася оттам дърва. Мишлето носело вода, палело огъня и слагало масата, а наденичката била готвачка.

Ала дяволът седи ли мирно?! Един ден птичето срещнало пътьом една друга птица, разказало ѝ как е сполучило в живота и се похвалило, че я кара много добре. Същата тази птица му се присмяла и го нарекла „горкият наивник“, който вършел най-черната работа вкъщи, докато двамата му другари „наистина я карали добре“.

Защото мишлето, след като стъкмявало огъня и донасяло водата, се прибирало в стаичката си да си почине, докато станело време да се слага масата. Наденичката се въртяла покрай тенджерите, гледала манджата да не загори, а като приближело време за ядене, се пъхвала в тенджерата и се развъртала за малко из кашата или гювеча, намазнявала ги, посолявала ги и яденето било готово. После се прибирало и птичето, оставяло товара си и всички сядали на масата да ядат, а след това си лягали с пълни коремчета и спели чак до сутринта. И така си живеели заедно доволно и щастливо.

На следващата сутрин, подучено от другата птица, птичето отказало да отиде в гората, като рекло на мишлето и на наденичката, че достатъчно дълго им било слугувало, а те го правели на глупак. Било време да сменят ролите си и да я карат по друг начин. И макар че мишлето и наденичката го молели настойчиво, дяволът си бил свършил работата: птичето не отстъпвало, затова теглили жребий и на наденичката ѝ се паднало да носи дърва, на мишлето — да стане готвачка, а птичето трябвало да носи вода.

И какво се получило после? Наденичката тръгнала за дърва, птичето запалило огъня, мишлето сложило гърнето да ври и зачакали само наденичката да се върне от гората и да донесе дървата за другия ден. Ала тя закъснявала и я нямало толкова дълго време, че другите двама се изплашили и птичето литнало, за да я пресрещне. Но видяло наблизу едно куче по пътя, което срещнало горката наденичка и тя

станала негова жертва — сграбчило я и лакомо я изяло. Завикало птичето срещу кучето, че това бил пладнешки грабеж, ала напразно. Кучето рекло, че я било взело за случайна скитница, която била лесна плячка за всекиго.

Натъжило се птичето, взело дървата, литнало към къщи и разказало на мишлето какво видяло и чуло. Двете много скърбили, но накрая се спогодили да останат да живеят заедно.

После птичето започнало да подрежда масата, а мишлето се захванало да сготви яденето и искало да го приготви по същия начин, както правела по-рано наденичката — да се пъхне в тенджерата, да се развърти из гювеча, та да го подправи. Но като влязло в гърнето, не изтраяло и предало Богу дух.

Дошло птичето да вземе яденето, но никъде не намерило готвачката. Разбутало цепениците, викало и търсело навсякъде, но никъде не открило мишлето. В залисията птичето не забелязало, че огънят плъзнал по цепениците. И така избухнал пожар. Разтичало се птичето да донесе вода, но ведрото му цамбурнало в кладенеца, а и птичето с него, и тъй като не могло да се измъкне, се удавило.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.